

Focus je op wat echt belangrijk is

Topbaan met een normaal budget

Green van Machrihanish.

Golfarchitecten houden zich bezig met het aanleggen en renoveren van banen. Maar... veel golfers beseffen wellicht niet dat de betere golfarchitecten ook veel tijd besteden aan besprekingen met de (assistent-)course manager over het speltechnisch en visueel optimaal onderhoud van de golfbaan. Frank Pont spendeerde hieraan in de afgelopen jaren veel tijd op de Kennemer, de Haagsche, de Pan en de Eindhovense, en in het buitenland op banen als Spa en Tandridge. Hij is daar intensief bezig om met de beschikbare middelen het niveau zo hoog mogelijk te maken. In onze artikelenreeks over golfbaanarchitectuur geven we Frank Pont nu het woord. Hij laat zien hoe je met een normaal budget toch een topbaan kunt creëren.

Auteur: Frank Pont *)

Als je de afgelopen tijd de Nederlandse golfbladen gelezen hebt, dan lijkt het alsof je alleen een topbaan kunt creëren wanneer je vijftien greenkeepers in dienst hebt en een onderhoudsbudget te besteden hebt van meer dan 1,5 miljoen euro. Dat komt vooral doordat er de laatste jaren veel media-aandacht is geweest voor projecten met hoge budgetten. Daarbij werd het begrip 'topbaan' iedere keer direct gelieerd met zeer hoge bestedingen.

Schadelijk

Deze constatering is naar mijn mening niet alleen volstrekt onjuist, maar ook nog eens buitengewoon schadelijk voor de gezonde ontwikkeling van golf tot een echte volwassen volkssport in Nederland. Om golf gezond te houden, is het namelijk essentieel dat de kosten beheerst worden op een niveau waarbij een rondje voor iedereen betaalbaar blijft. Maar ook op een zodanig niveau dat het golfen de exploitant toch nog een gezond

Beide foto's laten het detailwerk zien rond de greens van Gelpenberg tijdens NK Strokeplay 2011. Let op overeenkomst met detaillering rond de green bij Machrihanish.

rendement oplevert. Het creëren van een soort wapenwedloop, waarbij alleen clubs met minimaal 15 greenkeepers 'topbanen' genoemd worden, is daarbij niet echt behulpzaam.

Het kan!

Ja. De kunst is juist om met een normaal budget - lees vijf of zes greenkeepers per 18 holes - toch qua onderhoud een topbaan te maken. Als je niet weet hoe je dit kunt realiseren, dan lijkt zo iets een onmogelijke opgave. En dat 'het niet

Een andere opname van Machrihanish. Let op de details.

Gemiddelde fairway kwaliteit Cruden Bay, een top 40 baan van GB, Augustus 2008.

kan' lijkt bevestigd te worden door het feit dat er in Nederland maar weinig banen zijn die met deze middelen toch een topbaan weten te realiseren. Dat het toch mogelijk is, wordt duidelijk bewezen in Groot-Brittannië. Daar zijn veel clubs die met een beperkt aantal greenkeepers en een bescheiden budget toch een topbaan weten te maken. Ik werk ondertussen met een viertal Britse golfclubs die allemaal een plek in de top-100 van Groot-Brittannië bezetten, en toch hebben ze allemaal 'slechts' vijf tot zeven greenkeepers. Het mooiste voorbeeld is Machrihanish, een Schotse toplinksbaan (plaats 40) waarvan ik lid ben. Hier bedraagt het totale onderhoudsbudget slechts 300.000 euro!

Sluier opgelicht

Wat is hun geheim en hoe krijgen zij hun banen dan wel in topvorm? Waarom lukt het de meeste van onze banen niet om met dezelfde middelen als Machrihanish een vergelijkbare prestatie neer

te zetten? Het simpele antwoord is dat zij heel sterk hun tijd en energie focussen op datgene wat voor het spel echt belangrijk is. En daarbij spenderen ze dus bewust minder tijd en energie aan het onderhoud van de andere baangedeeltes. Natuurlijk zou je, wanneer je over onbeperkte middelen beschikt, het liefste voor alle onderdelen van je golfbaan een super rapportcijfer scoren. "Maar wanneer daarvoor het budget ontbreekt", zo redeneren de Britten, "dan kun je beter een 9 voor het belangrijkste onderdeel van de golfbaan scoren en neem je voor de minder belangrijke onderdelen dan maar een 6-je voor lief." Wat is dan voor de Britten het belangrijkste op een golfbaan? Dat is niet zo'n moeilijke vraag. Zonder enige twijfel vormen voor hen de greens, voorgreens en tees meer dan 70 procent van de totale spelersbeleving van een golfbaan.

Mijn speerpunt

Het resultaat van deze focus van de Britten op hun greens is, dat hun greens veel beter, harder en sneller zijn en beter hun lijn houden dan de gemiddelde greens in Nederland. Maar niet alleen zijn hun greens beter, ook de voorgreens zijn meestal van veel hogere kwaliteit. Dit heeft alles te maken met het type spel dat de Britten graag spelen bij hun approach naar de green, namelijk 'bump en run'-slagen. Ook het feit dat hun greens over het algemeen veel beter en strategischer verdedigd zijn door bunkers speelt een rol. Dit in combinatie met harde greens betekent dat je een bal VOOR de green moet laten landen, waarna de bal de green oprolt. In feite ondergaan de voorgreens vrijwel dezelfde onderhoudshandelingen als de greens.

Ooit stelde de beroemde golfarchitect Harry Colt zelfs: "Bij de beste golfbanen kun je de overgang tussen de voorgreen en de green niet zien." Op de banen waar ik werk, draag ik dan ook het principe uit: maak de greens en voorgreens het speerpunt van je onderhoud, zorg dat beide hard en kwalitatief goed zijn en maai ze zodanig dat ze qua maaihoogte zo dicht mogelijk tegen elkaar aan liggen.

Fairways te goed

Waar besteden de Britten dan minder aandacht aan? Dat is vrij simpel: de rest van de golfbaan – de fairways, de (semi)rough en de bunkers. In Groot-Brittannië hebben veel topbanen, zoals de Royal St. Georges, waar het Britse Open deze zomer plaatsvindt, helemaal niet zulke mooie fairways. Wat is er dan niet zo mooi aan de Britse fairways? Er zijn veel kale plekken; er groeien veel verschillende soorten gras en er is sprake van een harde ondergrond. Daarnaast wordt de fairway meestal zo kort gemaaid dat het vaak moeilijk is om onder de bal te komen. Maar dit vinden de Engelsen helemaal niet zo erg. Sterker nog, de enige eis die zij aan een fairway stellen, is dat het gras kort is zodat je clean contact kunt maken met de bal en de bal goed rolt. En dat is precies hoe veel beroemde golfarchitecten het wilden zien. Zo zei Tom Simpson, de architect van toppers als Cruden Bay, Royal Spa en Morfontaine ooit eens: "Fairways kunnen te goed zijn. Het golfspel wordt er niet beter van als de bal te veel op de grasmat ligt." Met de huidige droge periodes die ons met het veranderende klimaat steeds meer ten deel vallen, is dit feitelijk de enige duurzame manier om je fairways te onderhouden.

Zomer 2010 Royal St. Georges, waar dit jaar het Britse Open gehouden wordt. De eerste foto laat een gemiddelde fairway zien (2e hole), tweede foto laat zeer hoge kwaliteit tees en greens zien (3e hole).

Grenzen

Veel banen vinden het belangrijk om veel tijd te besteden aan het strak houden van de grenzen tussen de fairways en de (semi)rough. Ironisch genoeg is dat iets dat volkomen uit de Tour komt. De oorspronkelijke golfregels kennen namelijk helemaal geen verschil tussen de fairway en de rough. Ook de 'oude' architecten waren helemaal geen voorstanders van strakke lijnen tussen fairways en omliggende rough. Zo zei de eerder genoemde Tom Simpson ooit: "Het oog moet niet direct kunnen vaststellen waar de fairway eindigt en de (semi)rough begint." Minder tijd besteden aan het strak maken van deze overgangen scheelt veel tijd!

Bunkeronderhoud

Ten slotte zijn bunkers een onderdeel waaraan veel Britse banen minder tijd besteden. Dit heeft een reden. De bunkerstijl van veel van de klassieke Britse banen is er een met ruwe randen, vaak met heide erlangs en erin. Door de bunkers veel en intensief te harken, wordt juist afbreuk gedaan aan de natuurlijke look. Tom Simpson zei zelfs: "Ik ben een groot tegenstander van het vaak harken van bunkers." Als je de bunkers niet te vaak harkt, worden het niet alleen natuurlijker hindernissen, maar ook moeilijker hindernissen, vooral voor de betere spelers (voor de mindere spelers zijn alle bunkers moeilijk). Door minder tijd te spenderen aan je fairways, (semi)rough en bunkers krijg je meer tijd beschikbaar om aan je (voor)greens en tees te besteden. Daardoor is het mogelijk om bijvoorbeeld de greens en tees met de hand te maaien en de voorgreens net zo vaak als de greens te beluchten.

Oorzaken

Terug naar Nederland. Bij ons doen de meeste banen het jammer genoeg volkomen anders. Je ziet hier veel dat de nadruk ligt op de wens om alle onderhoudstaken op hetzelfde niveau te doen. Dus een 7 voor de greens, een 7 voor de fairways, een 7 voor de tees en zo kan ik doorgaan. Waarom wordt er bij ons niet zo gefocust op de zaken die belangrijk zijn, zoals onze Angelsaksische burens dat doen? Ik weet het niet. Misschien komt het doordat wij het spelletje bijna 100 jaar korter spelen dan de Britten. Wellicht begrijpen we daardoor de essentie van het spel minder goed, waardoor het ook moeilijker wordt om prioriteiten te stellen. Misschien komt het doordat in ons land veel banen met een vast extern onderhoudscontract werken waarin sprake is van gemiddelde niveaus (3, 4 en 5 sterren). Of mogelijk komt het mede doordat de Nederlandse Golf Federatie met haar baanbeoordelingscommissies dwingend een gemiddelde lat voor nieuwe banen oplegt.

Te veel, te vaak

Hoe dan ook, we besteden in Nederland te weinig tijd aan de (voor)greens en tees en we besteden veel te veel tijd aan de fairways, (semi)rough en bunkers. Bij de fairways willen we een prachtige dichte en wollige mat, waarbij de bal op het gras ligt en je dus gemakkelijk onder de bal kunt slaan. Daarom geven we die te veel water, bemesten we ze te veel en moeten we ze dus te vaak maaien. We willen scherpe grenzen tussen de verschillende speelvlakken, hoe meer, des te chiquer. En, *last but not least*, je bent pas echt een baan wanneer je je bunkers door een ringetje kunt halen. En door alle tijd die we in deze minder belangrijke zaken stoppen, hebben

we te zachte, te langzame, te bobbelige greens, voorgreens die volkomen anders reageren op een *approach*-schot dan de greens, en suboptimale tees.

"Misschien komt het doordat wij het spelletje bijna 100 jaar korter spelen dan de Britten"

Toch denk ik dat er wel beweging in de Nederlandse markt zit. Zo merkte ik recentelijk bij een informele enquête onder gewone golfers op een Nederlandse golfbaan, dat ook bij ons de kwaliteit van de greens al iets meer dan 40% van de totale indruk van de baan vormt. Hopelijk pakken course managers, golfbaaneigenaren en baancommissies deze trend op en gaan ze zich bij het onderhoud in de toekomst steeds meer focussen op waar het echt om gaat...

*) De auteur, Golfarchitect Frank Pont, verricht zijn werkzaamheden van het bedrijf *Infinite Variety Golf Design*, gevestigd te Den Dolder. Frank Pont werd door *GolfWeekly* gekozen tot *best Dutch golf architect 2010/2011*. www.infinitevarietygolf.com